Kateřina Štenclová

TRICO 2008

Mým tématem zůstává malba barvy —
— ne dvoumonochromní ale vícebarevné!

Zajímá mne relativnost rozměrů obrazu do jeho formátu. Dříve jsem se snažila o přečlenění tohoto rozměru v instalacích, dnes o to usiluji jinak.

Vycházím ze skupin dokončených gest, které původně při malbě malovaný obraz a rozpracovaly dál rigelitové podoby. Z těchto „ready-made", které si léta schovávám, jsem vybrala rigelitové obrazy, u kterých ovlivňuji pouze formát. Takto vzniklé obrazy se staly pro mne inspirativním zdrojem. Vytvářím k nim přibližně malované podoby, někdy s ponechaným čistě monochromní plochy, jindy zvětšuji detaily rigelitových obrazů. Z hotových rigelitových obrazů fotografuji detaily.

V celkové konfrontaci těchto různých pracovních postupů chci zkoumat měnitelnost, svéželnost a proměnlivost iluze.

U rigelitu mě fascinuje nahodilost, chaos a náhoda. Při malování používám široké plochý štětce, jejichž výrazné stopy by mohly proměnit možnost plochu o odlesky svým dynamickým pohybem. U fotografií mě vždy přitahuje ztráta reálného pocitu z fyzického prostoru. V těchto vzájemných srovnáních chci obhájit jedinečnost malby.

© TRICO, 2008
© Kateřina Štenclová, 2008
Text © Tomáš Pospiszyl, 2008
ISBN 978-80-904277-0-9

Věnováno Avishai Cohenovi.
Dedicated to Avishai Cohen.

Barevný, 2007, akryl na plátně
Colored Painting, 2007, acrylic on canvas
70 x 70 cm

Barevný igelit, 2007, akryl na igelitu na rámu
Colored Polythene, 2007, acrylic on framed polythene
80 x 80 cm

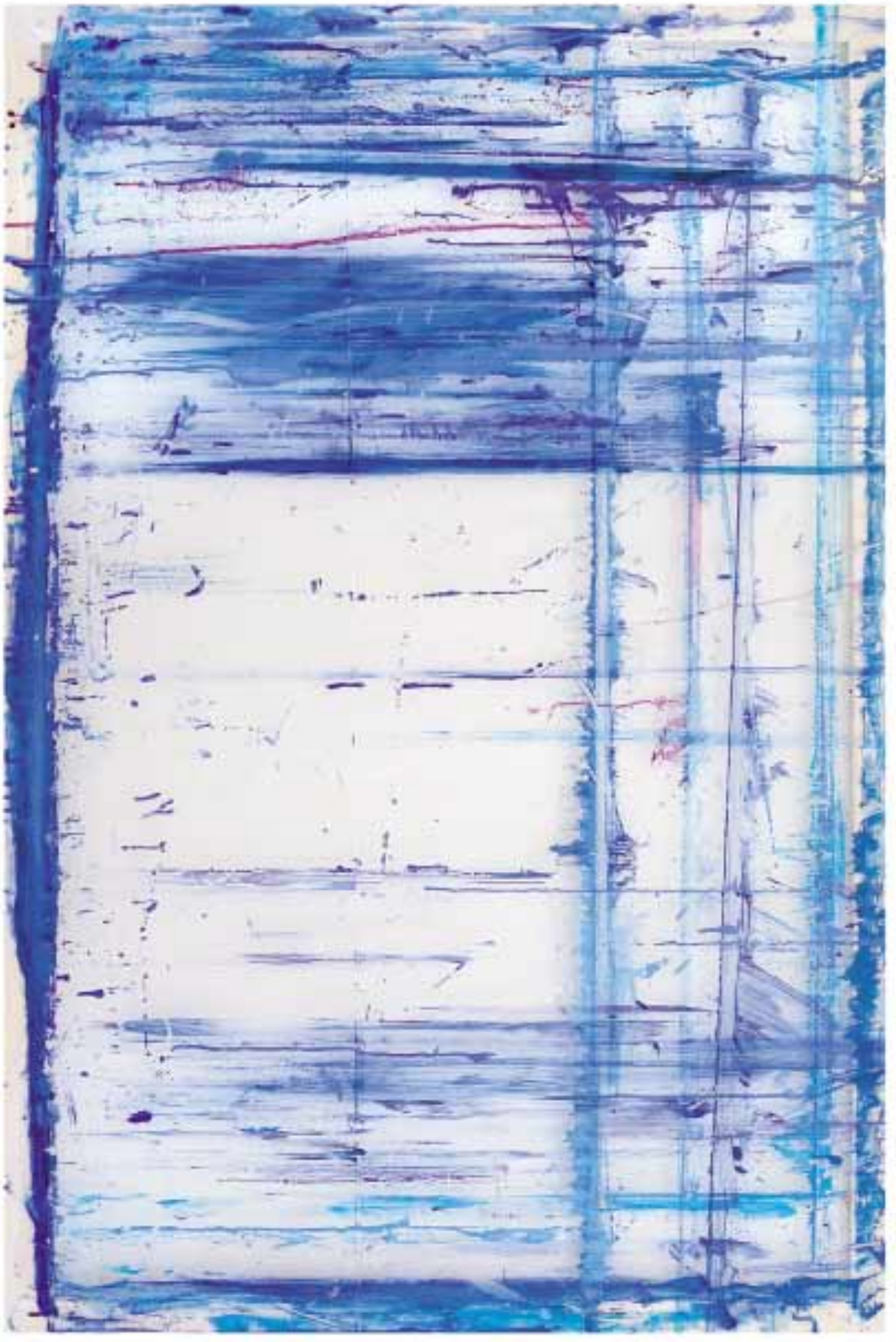

Modrý igelit, 2007, akryl na igelitu na rámu
Blue Polythene, 2007, acrylic on framed polythene
150 x 100 cm

Modrý, 2007, akryl na plátně
Blue Painting, 2007, acrylic on canvas
130 x 100 cm

Fialový igelit, 2007, akryl na igelitu na rámu
Violet Polythene, 2007, acrylic on framed polythene
110 x 80 cm

Fialovo-červený igelit, 2007, akryl na igelitu na rámu
Violet-Red Polythene, 2007, acrylic on framed polythene
100 x 115 cm

Fialovo-červený, 2007, akryl na plátně
Violet-Red Painting, 2007, acrylic on canvas
85 x 115 cm

Fialový, 2007, akryl na plátně
Violet Painting, 2007, acrylic on canvas
110 x 70 cm

Béžový igelit, 2007, akryl na igelitu na rámu
Beige Polythene, 2007, acrylic on framed polythene
70 x 80 cm

Béžový, 2007, akryl na plátně
Beige Painting, 2007, acrylic on canvas
70 x 80 cm

Modrý detail, 2008, instalace v Galerii XXL, Louny, 2008
Blue Detail, 2008, installation at XXL Gallery, Louny, 2008
120 x 160 cm

Žlutý a žlutý igelit, 2008, Instalace v Galerii XXL, Louny, 2008
Yellow Painting and Yellow Polythene, 2008, Installation at XXL Gallery, Louny, 2008
120 x 95 cm, 105 x 95 cm

S odlesky, 2008, akryl na plátně
Reflections, 2008, acrylic on canvas
190 x 140 cm

Igelit s odlesky, 2008, akryl na plátně, Louny, 2008
Polythene with Reflections, 2008, acrylic on canvas, Louny, 2008
190 x 150 cm

Malý modrý igelit, 2007, akryl na igelitu na rámu
Small Polythene in Blue, 2007, acrylic on framed polythene
90 x 80 cm

Malý modrý, 2007, akryl na plátně
Small Painting in Blue, 2007, acrylic on canvas
90 x 70 cm

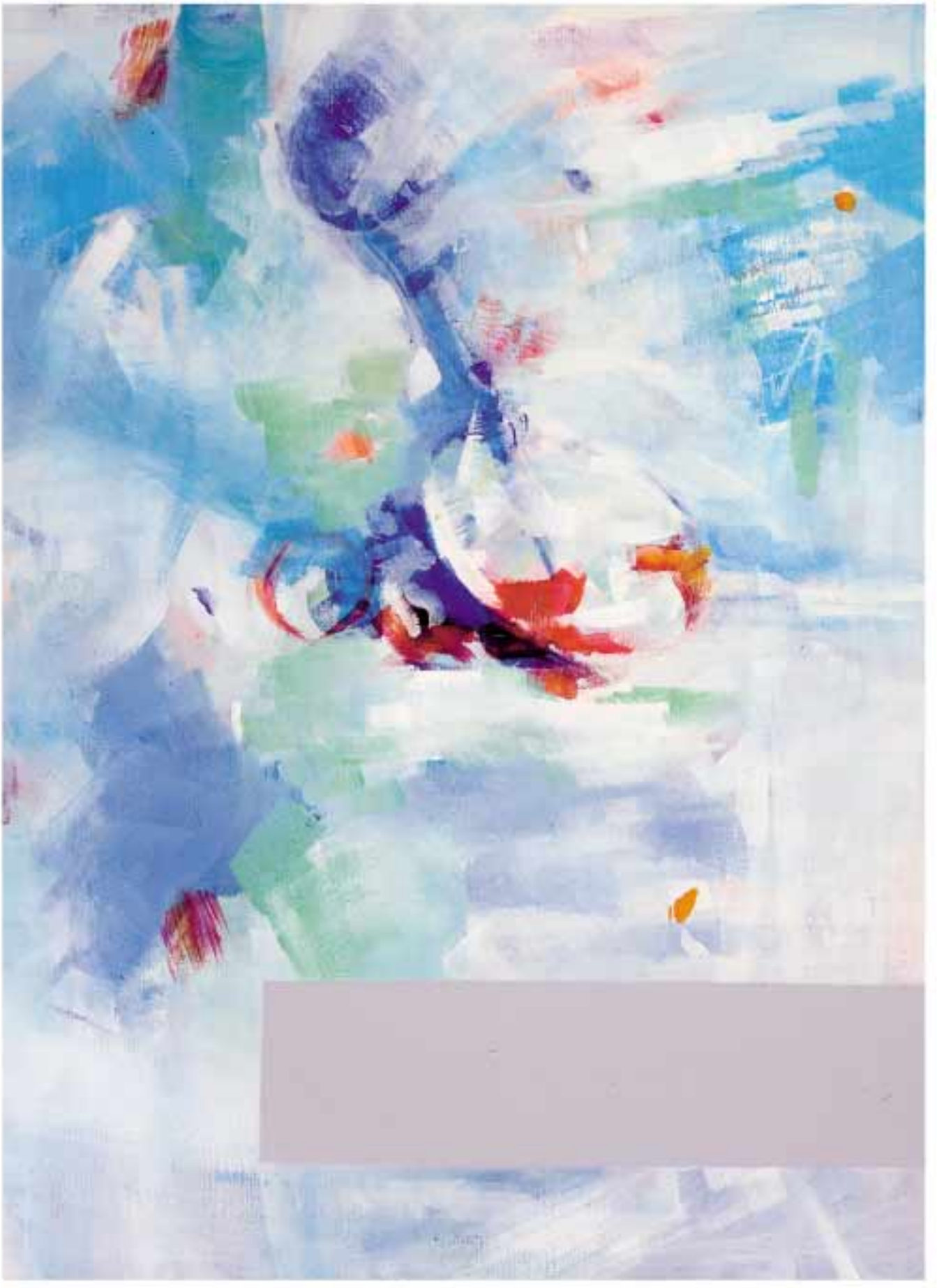

Sněhový, 2007–2008, akryl na plátně
Snowy Painting, 2007–2008, acrylic on canvas
130 x 95 cm

Sněhový igelit, 2007–2008, akryl na igelitu na rámu
Snowy Polythene, 2007–2008, acrylic on framed polythene
140 x 95 cm

Instalace v galerii XXL, Louny, 2008
Installation at XXL Gallery, Louny, 2008

Pralesní igelit, 2007, akryl na igelitu na rámu
Virgin Forest on Polythene, 2007, acrylic on framed polythene
80 x 150 cm

Pralesní, 2007, akryl na plátně
Virgin Forest, 2007, acrylic on canvas
70 x 150 cm

Japonský, 2007, akryl na plátně
Japanese Painting, 2007, acrylic on canvas
170 x 70 cm

Japonský igelit, 2007, akryl na igelitu na rámu
Japanese Polythene, 2007, acrylic on framed polythene
170 x 80 cm

Menší pomerančový igelit, 2008, akryl na igelitu na rámu
Smaller Orange Polythene, 2008, acrylic on framed polythene
80 x 80 cm

Pestrý igelit, 2008, akryl na igelitu na rámu
Multifarious Polythene, 2008, acrylic on framed polythene
160 x 95 cm

Instalace v Orco, 2008
Installation at Orco, 2008

Bílý detail II., 2008, akryl na plátně
Detail in White II., 2008, acrylic on canvas
160 x 180 cm

Bílý detail I., 2008, akryl na plátně
Detail in White I., 2008, acrylic on canvas
180 x 225 cm

Bílý detail IV., 2008, akryl na plátně
Detail in White IV., 2008, acrylic on canvas
160 x 250 cm

Dynamický, 2008, akryl na plátně
Dynamic Painting, 2008, acrylic on canvas
150 x 160 cm

Organický, 2008, akryl na plátně
Organic Painting, 2008, acrylic on canvas
160 x 150 cm

Letní vzduch, 1988, olej na plátně
Summer Air, 1988, oil on canvas, 135 x 135 cm

Radost malování

Jsou malíři, kterým jde o zachycení podoby lidského těla. Jiní se pokoušejí evokovat prostor a atmosféru krajiny, pro další je malování formou společenské analýzy a kritiky. Kateřině Štenclové jde především o samotné malování. Chce poznat, kdy se z něčeho, co malbou dosud nebylo, malba stává. Její obrazy nezobrazují nic z okolního viditelného světa, nevyprávějí nic jiného než příběh vlastního vzniku. Malba tohoto druhu užívá výtvarný jazyk, který divákům zpočátku klade odpor a je nutné se ho naučit. Je to investice, jejíž výhodnost není na první pohled zřejmá, a to přesto, že oceňování novosti a potřeba radikální inovace leží v základech celé západní kultury.
Kateřina Štenclová patří k nemnoha českým umělcům, kteří se systematicky a téměř výhradně zabývají abstraktní malbou. Jejími hlavními výrazovými prostředky jsou čistá barva, vztahy geometrických a organických ploch, malířské gesto a tvar malířské podložky. Akademii výtvarných umění navštěvovala v letech, kdy studium cestu k svobodnému uměleckému výrazu spíše komplikovalo než usnadňovalo. Ve škole malovala povinný realismus, mimo ní pak hledala způsoby, jak své emoce vyjádřit prostřednictvím expresivní malby. Jako jedna z mála žen vystavovala na Konfrontacích a dalších neoficiálních výstavách druhé poloviny osmdesátých let.
Po expresivních pokusech z konce osmdesátých let se malba Kateřiny Štenclové zklidnila.
Malířské gesto ztratilo kresebný charakter a od počátku devadesátých let Štenclová pracovala převážně s velkými plochami čistých barev, které si někdy sama vytvářela z práškových pigmentů. Výsledná barevná plocha má zvláštní „suchý“ a současně jemně lazurní charakter. Obrazy z devadesátých let nepracují s prostorovou iluzí a je v nich zdůrazněna objektovost závěsného obrazu. Obrazy nemají symbolický program ani narativní obsah, což ztěžovalo jejich

pochopení a přijetí českou uměleckou komunitou i kritikou. Průlomovou se pro Kateřinu Štenclovou stala výstava v Nové síni v roce 1994. Představila zde sérii malířských pláten, na každém z nich byly pouze dva nebo tři rovnoběžné barevné pruhy. Obrazy byly instalovány v nepravidelné řadě vedle sebe a dohromady vytvářely jedinou malířskou instalaci reagující na architekturu výstavního prostoru. Experimenty se skladbou několika obrazů do společného celku vyvrcholily v cyklech Hranice události I a II. z let 1998–1999, které se dočkaly i reflexe v mezinárodním uměleckém tisku (Artforum, Art in America). Na přelomu tisíciletí Kateřina Štenclová opustila strohou geometrii a začala pracovat se vztahem kruhového malířského gesta a pravoúhlým formátem podložky, a současně se vztahem různých vrstev malby na sobě. Od roku 2005 používá širší a pružnější štětce, které v její nové práci zdůraznily kaligrafický charakter barevných stop. Její práce se obloukem vrací k expresivním východiskům osmdesátých let.

Práce Kateřiny Štenclové jsou součástí tradice moderního malířství, která se zajímá o samotnou podstatu malby a způsoby její interpretace. Štenclová chce znát pravidla malování. Nikoliv proto, aby je sama pro sebe pochopila, ale aby se mohla bavit jejich aplikováním, hledáním výjimek, náhod a nečekaných řešení. Temperament jí ovšem nedovolí, aby se stala racionálním konstruktérem dopředu vymyšlených obrazů. Neplánuje dva kroky dopředu, nenaplňuje předem daný a předvídatelný program. Její malby jsou nejisté experimenty, které se můžou i nemusejí povést. Až při samotné práci s barvou a měřítkem je jasné, zda se experiment stane úspěšným a kterým směrem jej lze dál prohlubovat. Nelze říct, že by spoléhala na náhodu, ale v jejích obrazech toho zůstává hodně, pro co sice vytvořila podmínky, ale co původně nezamýšlela vytvořit. Vychází z historické situace západního umění, pro kterou není obraz abstrakcí, tj. derivátem nějaké reality, ale jedinečným výtvorem, který v sobě nese záznam svého vlastního vzniku a s ním spojenou emoci.

Obrazy Kateřiny Štenclové z let 2007–2008 v sobě skrývají paradox. Na igelitech, které v ateliéru používá jako podložky při malování obrazů, vznikly rukou umělkyně barevné skvrny. Nikoliv však ze záměrem vytvořit umění, ale jako vedlejší produkt „skutečného“ malování. Rozhodnutím umělkyně, která objevila jejich výtvarné kvality, se tyto igelity uměním stávají. Nevytvořila je ani tak malířčina ruka – ta byla v době jejich vzniku soustředěna na zcela jiný výkon – ale až dodatečná úvaha a volba, která ve skvrnách objevila jejich hodnotu. Považovala ji za tolik průkaznou, až igelity natáhla po vzoru malířského plátna na rámy a staly se z nich zvláštní poloprůhledné obrazy.

Náhodné barevné skvrny na igelitech se staly podkladem pro další malířskou interpretaci. Na základě toho, co na igelitech nezáměrně vzniklo, Štenclová namalovala obrazy nové.

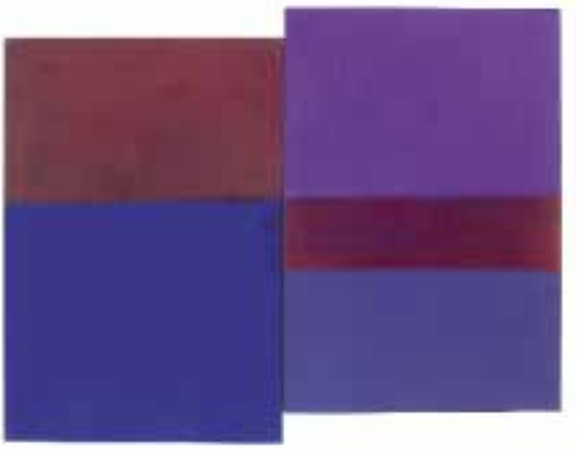

Světlo a stíny, 1992, pigmenty a pojidlo na plátně
Light and Shades, 1992, pigments and pigment binder on canvas, 230 x 180 cm

Instalace v galerii Nová síň Praha, 1994, „Červená mezi modrou“
Installation at Nová Síň Gallery, Praha, 1994, “Red amidst Blue”, 175 x 1465 cm

Opakují některé barevné a kompoziční situace z igelitů, ovšem s velkou mírou svobody pro nová řešení a improvizaci. Vzniklé obrazy malířka někdy vystavuje ve dvojici s původním igelitem, jindy se vzor a nové dílo zcela osamostatní.
Můžeme vůbec podobně vzniklé malby považovat za abstraktní? Vždyť přece zobrazují, někdy do detailů přesně reprodukují skvrny z igelitů. Máme před sebou zvláštní obrazové dvojice, dialog mezi původně ne-uměním povýšeným na obraz a jakousi zobrazující abstrakcí. Schopnost výtvarného umění napodobovat, ovšem nikdy ne zcela přesně kopírovat viditelný svět, je předmětem různorodého uměleckého výzkumu. Obrazové dvojice Kateřiny Štenclové aktivizují diváka, který chtě nechtě porovnává obě díla a hledá povahu vztahu, který byl mezi nimi nastolen. K tomu dochází i u dalších diptychů Kateřiny Štenclové, které vytvořila vzápětí po experimentech s igelitovými obrazy. Tentokrát je tvoří dvojice složená z expresivní abstraktní kompozice a menší monochromní plochy. Vzniká tak akord mezi barevnou mnohostí a jednoduchostí, díky kterému lépe vnímáme vlastnosti obou protikladných prvků. Monochromy tvoří pozadí, od kterého se lépe odráží vedlejší komplikovaná změť barev. Zřejmě jako pozůstatek zkušeností z pozorování barevných skvrn na igelitu mají tyto obrazy světlé pozadí a zvláštní vzdušnost.
U obrazové dvojice vzniklé z náhodného barevného stříkance na igelitu a úmyslného malířského aktu na plátně se musíme ptát, kde jsou hranice umění, co pro malířství znamená záměrný lidský dotyk, co je náhoda a co je produktem stylu. Jaká vlastnost našeho mozku způsobuje, že jako styl, záměr a krásu čteme to, co s těmito záměry nevznikalo? Musíme překračovat hranice mezi tím, co vidíme, a tím, co o obrazech víme. Musíme se rozhodnout, co vůbec budeme považovat za obraz a jak ho budeme hodnotit. Musíme si vytvořit teorii o jejich vzniku a měřítka jejich hodnocení. Podobně jako se postříkané igelity staly uměním až ex post rozhodnutím malířky, i ve vztahu k divákovi získávají na váze až postupně, až poté, co je interpretujeme, poté, co se rozhodneme, jaký pro nás mohou mít význam a čím nás mohou obohatit.

Tomáš Pospiszyl

Prostřeno, 1997, pigmenty a pojidlo na plátně
Table Laid, 1997, pigments and pigment binder on canvas, 125 x 85 cm

Modré víry, 1998, pigmenty a pojidlo na plátně
Blue Whirls, 1998, pigments and pigment binder on canvas, 120 x 180 cm

Mezi žlutou a modrou, 1998, pigmenty a pojidlo na plátně
Between Yellow and Blue, 1998, pigments and pigment binder on canvas, 100 x 100 cm

The Joy of Painting

Some painters strive to capture shapes of the human body; others try to evoke the space and atmosphere of landscapes, and yet others employ painting as a form of social analysis and criticism. What Kateřina Štenclová is after is primarily the act of painting as such. She seeks to identify at which point something that has not been a painting becomes one. Her pictures do not depict anything of the visible world around us; instead they tell a story of their own making. This type of painting utilizes a language that initially refuses to give in to the spectator. Rather, one needs to learn it. Whether or not such investment is worth the effort is not obvious at first sight, even though appreciation of originality and the need for radical innovation is embedded in foundations of the entire Western culture.

Kateřina Štenclová ranks among the handful of Czech artists committed to abstract painting. Her prime means of expression are pure color, relationships of geometric and organic planes, brushstrokes, and shape of the picture plane. She attended the Academy of Fine Arts in years when academic studies constituted more of an obstacle standing in the way of free artistic expression rather than a vehicle to achieving it. At school it was mandatory to paint in the style of realism; beyond the school walls she searched for ways in which to release her emotions by expressive painting. She was one of the few women to have participated in the legendary „Confrontations“ and other unofficial exhibitions in the second half of the 1980s.

Following the intensely expressive experiments towards the end of the 1980s, her way of painting relaxed. The brushstroke lost its drawing-like character, and starting from early 1990s, Štenclová worked predominantly with large planes of pure colors (which she occasionally prepared herself from powder pigments). The resulting color plane has a uniquely „dry“ but, at the same time, softly glazed character. Her pictures in the 1990s did not aspire to deal with spatial illusion; what was highlighted in them was the sheer existence of a painting as an object. The paintings lacked any symbolic program or narrative content, and this made their acceptance by the Czech artistic community, as well as by the critics, rather complicated.

A breakthrough for Kateřina Štenclová was the exhibition at Nová síň in 1994. She introduced a series of canvases, each of them featuring merely two or three parallel stripes of color. The paintings were installed in an irregular sequence one next to another, collectively forming one installation responding to the architecture of the exhibition space. Experimentation with configuring several individual paintings into a single whole culminated in the cycles Event Horizon I and II of 1998–1999, which caught the attention of the international press (Artforum, Art in America). At the turn of the millennium

Hranice události VI., 1998, pigmenty a pojidlo na plátně
Event Horizon VI., 1998, pigments and pigment binder on canvas, 180 x 170 cm

Hranice události (IV., III., II, I.), 1999, instalace v Malé dvoraně Veletržního paláce, Praha
Event Horizon (IV., III., II, I.), 1999, installation at the Small Hall of Veletržní Palace, Prague

Zelený cyklus, 2001, pigmenty a pojidlo na plátně
Green Cycle, 2001, pigments and pigment binder on canvas
60 x 220 cm

Kateřina Štenclová abandoned austere geometry and started exploring relationships between circular brushstrokes and rectangular format of the picture plane, as well as mutual relationships of various layers of paint laid one over another. Since 2005 she has been using wider and more flexible brushes highlighting the calligraphic nature of color tracks in her new work. Thus, her work returns full circle to the expressive basis of the 1980s.

The work of Kateřina Štenclová is part of that modern painting tradition which focuses on the sheer essence of painting and its interpretation. Štenclová wants to know the rules of the game. Not in order to comprehend them for herself but to be able to enjoy the application of those rules whilst searching for exceptions, coincidences, unexpected solutions. Her temperament, however, prevents her from turning into a merely rational executor of pre-conceived paintings. She does not plan two steps ahead and she does not execute a pre-determined and predictable program. Her paintings are uncertain experiments, which may or may not succeed. Not until she goes ahead with the actual work with paint and scale does it become clear whether the experiment has succeeded and in what direction it can be taken yet further. Although it would be wrong to say that she relies on coincidence, a lot remains in her pictures for which she created the conditions, but which she originally did not intend to create. She builds on the historical situation of Western art whereby a picture is not an abstraction, i.e. a derivate of some reality, but a unique artifact which inherently contains a record of its creation and of the emotion connected with it.

The paintings of Kateřina Štenclová from 2007–2008 are pregnant with paradox. On the polythene which she uses in her studio as floor sheets on which she paints, color stains emerged as a direct result of her painting – not, however, as a result of conscious intentions to create art, but as a by-product of the "genuine" painting. What did make them art was the decision of the artist who later discovered artistic quality in them. They were created less by the painter's hand (which was, at the moment of their birth, preoccupied with an entirely different action) and more as the result of retroactive consideration and

Rámec možnosti, 2004, instalace v galerii Bayer&Bayer, Praha
Framework of Potentiality, 2004, installation at Bayer&Bayer Gallery, Prague

Červený do žluta, 2004, akryl na plátně
Red Painting Turning Yellow, 2004, acrylic on canvas
60 x 45 cm

pronouncement, on the basis of the qualities uncovered in them. Štenclová considered these qualities so conclusive that she spread the polythene sheets as canvases on frames, transforming them into unique semi-transparent images.

Random stains of color on polythene then became a baseline for further artistic interpretation. Based on what had appeared on the polythene unintentionally, Štenclová painted new pictures which reproduced some of the color and compositional situations from the polythene sheets, but with a large degree of freedom with regard to new solutions and improvisation. Štenclová sometimes exhibits the newly created paintings side by side with the original polythene sheets, whilst at other times the "master" and the newly created artifact become entirely independent.

Is it at all possible to regard paintings created in such a manner as abstract? Do they not depict – and often precisely reproduce in every detail – mere stains that appeared on the polythene? We have peculiar pairs of paintings in front of us – a dialog between what was originally a piece of non-art, only later on to be elevated to the status of a painting, and a sort of "representational" abstraction. The capability of the visual arts to imitate (although never to strictly copy) the visible world is the subject of much research. These pairs of paintings created by Kateřina Štenclová actively involve the spectator, forcing him or her to willingly or unwillingly compare the artifact with the artifice and explore the nature of the relationship that was established between them.

The same is true for subsequent diptychs of Kateřina Štenclová: Each diptych consists of an expressive abstract composition and a smaller monochromatic plane. An accord thus emerges between color multiplicity and color singularity which enables us to better perceive the features of the two opposed elements. Monochromes constitute the background against which the complicated neighboring conglomeration of colors is better reflected. Obviously as a by-product of the artist's experience with observations of color stains on polythene, these paintings feature light background and a special kind of airiness.

Regarding the pairs of pictures born from random splashes of color on polythene and the conscious act of painting on canvas, we must ask questions such as: Where are the frontiers of art? Of what significance in art is a conscious human touch? What emerges as a coincidence versus what is a product of the artist's style? What capacity of the human brain causes us to discern style, intent and beauty in something that was not created with such intentions? We need to transcend borders between what we see on the one hand and what we know about the picture on the other. We need to make decisions as to what to regard as a painting in the first place, and how to assess it. We need to formulate a theory of its genesis and measurements of its evaluation. Just as the splashed color on polythene becomes art only afterwards and solely by way of the artist's decision, similarly in its relationship to the spectator it only gains weight gradually and not until we come to interpret it… Not until we make up our minds as to what significance it might hold and how it can enrich us.

Tomáš Pospiszyl

Žlutý skoromonochrom, 2004, akryl na plátně
As Good as Monochrome, in Yellow, 2004, acrylic on canvas, 140 x 110 cm

Modrotikály V., 2007, akryl na plátně
Blue Verticals V., 2007, acrylic on canvas
140 x 70 cm

KATEŘINA ŠTENCLOVÁ

17. května 1959 v Praze, Česká republika
1982–1988 studium na Akademii výtvarných umění v Praze
žije a tvoří v Praze

www.stenclova.com

Ceny a ocenění

2003
vybrána jako nezávislý odborník v oboru vizuální umění pro hodnocení projektů roku 2003 v rámci programu Kultura 2000, EU Evropská komise, Generální ředitelství pro výchovu a kulturu

1996
«Createur d'aujourd'hui» od Federation National de la Culture Français decouvertes et selections du monde des arts plastiques

Granty a sympozia

2005
Art Bubec, Praha

2004
Emaar International Art Symposium Dubai,
Dubai, Spojené arabské emiráty

1992
Program Artest, Kulturzentrum Scuol, Stiftung BINZ 39,
Scuol, Švýcarsko

1991
Mezinárodní symposium, Horn, Rakousko

1990
Mezinárodní symposium, Aulum, Dánsko
Giorni dell'arte, Pescantina, Itálie

Samostatné výstavy

2008
instalace Obraz-obrazu-obrazem II, Orco, Praha
Obraz-obrazu-obrazem, Galerie XXL, Louny

2007
Modrotikály, Galerie Via Art, Praha

2006
Obrazy, Výstavní síň Sokolská 26, Ostrava

2004
3. výstava z cyklu Praha–Vídeň, Galerie Navrátil, Praha (s J. J. Taupem)
Rámec možnosti, Galerie Bayer&Bayer, Praha

2003
O barvě, Galerie Goller, Selb, Německo
Skoromonochromy II, Galerie 9, Klokočná u Mnichovic
Folding Structures, České centrum, Londýn (s M. Škodou)

2001
Skoromonochromy, Galerie Navrátil, Praha
Fotoobrazy, Galerie Litera, Praha
Selected Affinities, České centrum, New York (s M. Škodou)
Stereotace, Dům umění, České Budějovice

2000
Hranice události II., Galerie Emila Filly, Ústí nad Labem

1999
Hranice události, Národní galerie – Veletržní palác, Praha

1998
Obrazy, Dům umění, Brno
Odlišné gravitace, Galerie Mecenáš, Plzeň (s J. Plieštikem)

1997
Pocta Pešánkovi, Galerie Felixe Jeneweina, Kutná Hora (s P. Trnkou)

1994
Světlo barvy, Nová síň, Praha
Rovnováha rozdílu, Galerie Radost, Praha (s E. Bornovou)

1993
Harmonie barev, Kostel sv. Vavřince, Praha

1992
Circumstances, Kulturzentrum Scuol, Scuol, Švýcarsko

1991
Stopy barev, Galerie mladých, Praha
Malerei, Galerie Artiforum, Gottingen, Německo
Peintures, Galerie Municipal, Cognac, Francie
Svatopluk Klimeš a Kateřina Štenclová instalace,
Galerie Benedikta Reita, Louny

1990
KS Blatiny, Praha (s E. Bornovou)
Galerie Opatov, Praha
Galerie Na Bidýlku, Brno

Kolektivní výstavy

2008
Color fields, Galerie Califia, zámek Horažďovice
Aeronále, letiště Praha

2005
Zlínský salon, Zlín
Art Safari 9, Sochařské studio Bubec, Praha

2003–2004
Perfect Tense (Malba dnes), Jízdárna Pražského hradu, Praha

2003
Ejhle světlo, Místodržitelský palác, Brno

2002–2003
Typický obraz, Česká malba na počátku 21. století, Mánes, Praha

2002
Současný akvarel, Galerie Navrátil, Praha
Současný akvarel, Oblastní galerie Liberec, Liberec
Monochromie, České muzeum výtvarných umění, Praha
Barva a geometrie, Oblastní galerie Blansko, Blansko
Nový koniec malby, Galéria Jána Koniarka, Trnava, Slovensko

2001
Klub konkrétistů Pražská sekce, Univerzita Palackého, Olomouc
Klub konkrétistů, Dům umění, Opava

2000
Concretists from Prague, České centrum, Stockholm, Švédsko
Obrazy, Městské divadlo, Kolín

1998–1999
Klub konkrétistů, Jihočeská galerie, Hluboká nad Vltavou

1996
Villa, Richterova vila Pražského Hradu, Praha
Jeune peinture, Espace Eiffel Branly, Paříž, Francie

1995
Zlínský salon, Zlín

1993
Krajina v současném umění, Dům U kamenného zvonu, Praha
Kriterion, Mánes, Praha

1991
Bilder, Galerie der Stadt Horn, Horn, Rakousko

1990
Symposium Pescantina, Pescantina, Itálie
The Culture Center of ČSFR, Budapešť, Maďarsko
Les artistes a la Bastille, Paříž, Francie
Czech Arts, Bergen op Zoom, Rotterdam, Holandsko
Čeští umělci v Dánsku, Kultur centre, Aulum, Dánsko

1989
Mladí ve při, Holešovická tržnice, Praha
Minulost a budoucnost Vinohradské tržnice, Praha
Objekty, sochy a instalace, Národní technické muzeum, Praha

1988
První bienále uměleckých vysokých škol, Toulouse, Francie
Symposium Experimentální umění, Studio PT, Nové Zámky

1984–1987
Konfrontace

Zastoupení ve sbírkách

Národní galerie v Praze
Alšova jihočeská galerie, Hluboká nad Vltavou
soukromé české a zahraniční sbírky

KATEŘINA ŠTENCLOVÁ

Born May 17th, 1959, Prague, Czech Republic
1982–1988 Academy of Fine Arts in Prague
lives and works in Prague

www.stenclova.com

Awards and Nominations

2003
Appointed as an independent expert in visual arts for evaluation of projects submitted in 2003 as part of the European program Culture 2000, EU-European Commission Directorate-General for Education and Culture

1996
«Createur d'aujourd'hui» by Federation National de la Culture Franćais decouvertes et selections du monde des arts plastiques

Grants & Symposia

2005
Art Bubec, Prague

2004
Emaar International Art Symposium Dubai,
Dubai, United Arab Emirates

1992
Program Artest, Kulturzentrum Scuol, Foundation BINZ 39,
Scuol, Switzerland

1991
International symposium, Horn, Austria

1990
International symposium, Aulum, Denmark
Giorni dell'arte, Pescantina, Italy

Solo Exhibitions

2008
Instalation "Painting as an Image for a Painting II", Orco, Prague
"Painting as an Image for a Painting", XXL Gallery, Louny

2007
"Blue Verticals", Via Art Gallery, Prague

2006
"Pictures", Sokolská 26 Gallery, Ostrava

2004
3rd exhibition in the cycle Prague–Vienna, Navrátil Gallery, Prague
(with J. J. Taup)
"Dimension of Opportunity", Bayer&Bayer Gallery, Prague

2003
"About Color", Galerie Goller, Selb, Germany
"As Good As Monochromes II", Gallery 9, Klokočná, Mnichovice
"Folding Structures", Czech Centre, London (with M. Škoda)

2001
"As Good As Monochromes", Navrátil Gallery, Prague
"Photopictures", Litera Gallery, Prague
"Selected Affinities", Czech Center, New York (with M. Škoda)
"Stereotations", The House of Art, České Budějovice

2000
"Event Horizon II.", Emil Filla Gallery, Ústí nad Labem

1999
"Event Horizon", National Gallery in Prague – Veletržní palác

1998
"Pictures", The Brno House of Arts, Brno
"Different Gravitation", Meacenas Gallery, Plzeň (with J. Plieštik)

1997
"Hommage to Pešánek", Felix Jenewein Gallery, Kutná Hora (with P. Trnka)

1994
"Light of Color", Nová síň Gallery, Prague
"Balance of Difference", Radost Gallery, Prague (with E. Bornová)

1993
"Harmony of Color", Church of St. Lawrence, Prague

1992
"Circumstances", Kulturzentrum Scuol, Scuol, Switzerland

1991
"Traces of Colors", Gallery of Young Artists, Prague
"Malerei", Galerie Artiforum, Gottingen, Germany
"Peintures", Galerie Municipal, Cognac, France
"Svatopluk Klimeš and Kateřina Štenclová Installations",
Benedikt Reit Gallery, Louny

1990
KS Blatiny, Prague (with E. Bornová)
Opatov Gallery, Prague
Na bidýlku Gallery, Brno

Group Exhibitions

2008
"Color Fields", Califia Gallery, Horažďovice Castle
"Aeronále", Prague Airport, Prague

2005
"Zlínský salon", Zlín
"Art Safari 9", Sculpture studio Bubec, Prague

2004
"Perfect Tense" (Painting today), Prague Castle Riding Hall, Prague

2003
"Behold the Light", Governor's Palace, Brno

2002–2003
"Typical Picture", Czech painting at the beginning of the 21st century, Mánes, Prague

2002
"Contemporary Aquarelle", Navrátil Gallery, Prague
"Contemporary Aquarelle", Liberec Regional Gallery, Liberec
"Monochromie", Czech Museum of Fine Arts, Prague
"Color and Geometry", Blansko Regional Gallery, Blansko
"Painting Wrapped Up Anew", Ján Koniarek Gallery, Trnava, Slovakia

2001
"Concretist Club, Prague Chapter", Palacký University, Olomouc
"Concretist Club", House of Arts, Opava

2000
"Concretists from Prague", Czech Centre, Stockholm, Sweden
"Pictures", Municipal Theater, Kolín

1998–1999
"Concretist Club", South Bohemian Gallery, Hluboká nad Vltavou

1996
"Villa", Villa Richter at the Prague Castle, Prague
"Jeune peinture", Espace Eiffel Branly, Paris, France

1995
"Zlínský salon", Zlín

1993
"Landscape in Contemporary Art", Stone Bell House, Prague
"Criterion", Mánes, Prague

1991
"Bilder", Galerie der Stadt Horn, Horn, Austria

1990
"Symposium Pescantina", Pescantina, Italy
"The Culture Center of ČSFR", Budapest, Hungary
"Les artistes a la Bastille", Paris, France
"Czech Arts", Bergen op Zoom, Rotterdam, Holland
"Czech Artists in Denmark", Kultur centre, Aulum, Denmark

1989
"The Young in the Fight", Holešovice Market Hall, Prague
"The Past and the Future of Vinohrady Market Hall", Prague
"Objects, Statues and Instalations", National Technical Museum, Prague

1988
"First Biennale of Academies of Fine Arts", Toulouse, France
"Symposium of Experimental Art", Studio PT, Nové Zámky

1984–1987
"Confrontations"

Representation in Collections

National Gallery in Prague
Aleš South Bohemian Gallery, Hluboká nad Vltavou
private Czech and foreign collections

KATEŘINA ŠTENCLOVÁ

Vydala firma TRICO Praha, 2008
Text Tomáš Pospiszyl
Překlad Jiří Pilucha
Fotografie Martin Polák, Barbora Kuklíková, Karel Cudlín
Litografie Radek Typovský, Marvil
Typo Helena Šantavá
Tisk TRICO Praha

Publikace vznikla za podpory:
Magistrát hlavního města Praha
ORCO Prague a. s.
Metrostav a. s.